

Sygdomme. Trods de fra det offentlige Side i Henhold til den citerede Lovbestemmelse truffne Foranstaltninger og trods de betydelige pekuniære Ofre, der bleve bragte saavel fra Grevstabet som fra Forpagterens Side saafom ved Ombygning af Stalben, Desinfektion m. v., lykkedes det dog ikke at standse Sygdommen, men denne vedblev med større eller mindre Mellemrum og med større eller mindre Hæftighed at herske paa Gaarden omtrent lige, indtil Forpagter de Vinde efter forudgaaet Opfyldelse maatte fratræde Forpagtningen den 1ste Maj 1890. Efter at man i Anledning af et af Forpagter de Vinde indgivet Andragende om af Statskassen at erholde Erstatning for det Tab, han havde lidt ved den paa-gældende Kreatursygdom, hvilket Tab han anslog til ca. 22,000 Kr., i Oktober Maaned 1889 havde ladet ham tilkendegive, at Lovgivningen om smitsomme Sygdomme hos Husdyrene ikke indeholdt nogen Hjemmel til i et Tilfælde som det foreliggende at hvide nogen Erstatning af Statskassen, indgav Forpagter de Vinde i afvigte Rigsdagsamling et lignende Andragende til Rigsdagen, hvori han efter nøjagtig Specificitation opgav sit Tab til 21,955 Kr. 67 Ø., hvilket Andragende af Rigsdagens Folketing blev henvist til Indenrigsministeren; se Rigsdagstidende for 1-89-90, Tillæg B. Sp. 731 og Folketingets Forhandlinger Sp. 3387.

Af de Undersøgelser, som man herefter fandt sig foranlediget til yderligere at anstille i denne Sag, fremgaar det, at Forpagter de Vinde har mistet ca. 90 Kreaturer af den ovennævnte Sygdom, ligesom han ogsaa utvivlsomt har lidt et ikke ubetydeligt saavel direkte som indirekte Tab ved de Foranstaltninger, der fra det offentlige Side bleve truffne til Bekæmpelse af Sygdommen, og det saa meget mere, som Veterinærpolitiet i det foreliggende Tilfælde i videste Omfang har benyttet de Bestemmelser i Lovgivningen, der i saa Henseende staa til Raadighed, navnlig ved Paabud om Afsondring af de angrebne Dyr, Forbud mod Vortfalg af noget til Besætningen hørende Kreatur m. v.

Medens Forpagter de Vinde selvfølgelig ikke i den bestaaende Lovgivning har nogen Ret til at fordrø sig sit Tab helt eller delvist erstattet af Statskassen, turde Billighed vel i det foreliggende Tilfælde tale for, at Staten traadte hjælpende til ved at hvide ham nogen Erstatning, særlig ogsaa af Hensyn til, at det Tab, han har lidt, og som han efter sine Formuesforhold ikke har kunnet bære, har været den væsentligste Aarsag til, at han har maattet fratræde Forpagtningen. Naar Erstatningsbeløbet her er foreslaaet ansat til 6,000 Kr., da beror dette paa et Skøn, men under Hensyn til samtlige Sagens Omstændigheder synes det passende at kunne ansættes til denne Størrelse, og da det formentlig vil være af ikke ringe Betydning for den paagældende, om han allerede i indværende Finansaar vil kunne erholde Beløbet udbetalt, har man optaget det paa nærværende Lovforslag.

Til A. 3. Til Afholdelsen af Statskassens Andel i Omkostningerne ved Anlæget af en for Kjøbenhavns Kommune og den lgl. Veterinær- og Landbohøjskole fælles Destruktionsanstalt havdes der i Finansaaret 1889-90 til Raadighed et Beløb af 28,000 Kr., jfr. Skrivelse til Folketingets Finansudvalg af 19de Februar 1889, Rigsdagstidende for 1888-89, Tillæg B. Sp. 1339. Af denne Sum er der i det nævnte Finansaar kommet til Udbetaling et Beløb af 15,903 Kr. 16 Ø. Da Opførelsen af den ommeldte Anstalt ikke blev tilendebragt i afvigte Finansaar, søges Restbeløbet 12,096 Kr. 84 Ø., af hvilket alt en Del er blevet udbetalt, herved genbevilget.

Til B. 1. Dette Beløb har allerede været til Raadighed for Finansaaret 1889-90; men da det ikke kom til Udgift i det nævnte Finansaar, gentages Forslaget her, idet man henviser til dets Begrundelse i Justitsministeriets Skrivelse til Finansudvalget af 15de Januar 1889, hvilken Skrivelse findes aftrykt i Rigsdagstidende for 1888-89, Tillæg B. Sp. 1343-1346.

Til B. 2. Til Indretning af et brandfrit Rum ved Byfogedembedet i Storehedinge har der for Finansaaret 1889-90 været til Raadighed et Beløb af 1,802 Kr. 50 Ø., jfr. Justitsministeriets Skrivelse til Finansudvalget af 16de Januar 1889 i Rigsdagstidende for 1888-89, Tillæg B. Sp. 1367-70. Arbejdet er imidlertid først blevet udført i indværende Finansaar og har medført en Udgift af 1,736 Kr. 65 Ø., hvilket Beløb derfor her er optaget til Genbevilling.